

Socialdemokrater have aldrig stemt imod at yde Landbruget al den Hjælp og Støtte, det faar paa de mange Punkter, vi kunne læse om paa Finansloven. Jeg forstaar ikke denne Ængstelse, naar man ser paa et Eksempel som det, jeg nævnte før med Fabrikken „Scandia“, om hvilken det fra Regeringens Side — det er ikke fra privat Side, men fra Regeringens Side, disse Oplysninger foreligge — er oplyst for os i Finansudvalget, at den i Løbet af 12 Aar har gavnet Statskassen for 947,000 Kr. Saa meget har den nemlig været billigere end Udlandets Tilbud, og som jeg nævnede før, maa dette Tal endda forøges. Man kan med Sikkerhed sige, at hvis „Scandia“ ikke havde været, havde Udlandet forlangt ganske andre Priser, end nu er forlangt. Man har i Udlandet været nødt til at sætte sine Priser ned, fordi man ved, at vi have en saa konkurrencedygtig Fabrik som „Scandia“. Jeg skal nævne et andet Eksempel paa, hvorledes dansk Industri klarer sig overfor Udlandet. Da Routen København—Hamburg skulde have Sovevogne, skulde der sættes 4 Sovevogne i Gang paa denne Route, hvoraf Mecklenburg skulde have de 2, De danske Statsbaner de 2, og da den nuværende Justitsminister forhandlede denne Sag med Finansudvalget, spurgte jeg straks, hvem der skulde levere disse 4 Sovevogne, og det blev da oplyst for os, at det var ordnet saaledes, at Danmark skulde levere de 2 og Mecklenburg de 2, men Mecklenburg havde ønsket at faa dem alle 4. Det viste sig saa, at „Scandia“ leverede de 2 danske Sovevogne 2,000 Kr. billigere pr. Stk., end Mecklenburg kunde købe dem i den store Fabrik i Breslau.

Vi se altsaa, hvor udmærket den danske Industri kan klare sig overfor Udlandets. Det Tal, jeg her har nævnt med Hensyn til „Scandia“, kunne de Herrer ikke komme uden om, og vi maa alle være „Scandia“ taknemmelige, fordi den har skaar det danske Statskasse for saa store Beløb. Jeg synes derfor, at naar Talen er om dansk eller fremmed Jernbanemateriel, opmuntret netop „Scandia“s Eksempel til at prøve, om vi ikke ogsaa med Hensyn til Lokomotivfabrikationen ere i Stand til at tage Konkurrencen op. Jeg har paavist ved Tal, som de Herrer ikke kunne bestride, at det danske Arbejde hører til det bedste. De danske Lokomotiver, der gaa her i Danmark, høre til de bedste, vi have. De findes paa Privatbanerne og enkeltvis paa Statbanerne. Det har altsaa vist sig, at vi kunne levere

udmærket godt Arbejde, og hvis de Herrer ville se disse Licitationstilbud efter, som var forelagte for os i Rigsdagssamlingen 1906—07, ville De se, at paa visse Typer af Maskiner er „Vulcan“ lige saa billig som udenlandske Fabrikker. Nu tale de Herrer om, at det er en ny Toldbeskyttelse, jeg kræver her. (N. P. Jensen: Nej, ikke Toldbeskyttelse, men Beskyttelse). Men her er jo ikke Tale om den mindste Forandring i de bestaaende Toldlove eller om Forandring i den Beskyttelse, der gives. Her er kun Tale om at gøre et enkelt Forsøg, som skal foregaa paa den Maade, at 2 Fabrikker skulle have Lov til at lave hver 2—3 eller 4 Maskiner, ligesom man nu bliver enig om, altsaa en ganske ringe Del af det, som er forlangt i Aar. Det er det Forsøg, der er Tale om at gøre, og det er det Forsøg, de Herrer ere saa bange for, vi skulle gøre. Jeg forstaar ikke den Frygt fra de Herrer Side, da det dog kan betyde, at der aabnes Adgang til, at Arbejde for 3½ Mill. Kr. aarlig kan blive indenfor Landets egne Grænser. Jeg synes netop, at i Tider som de nuværende, hvor Arbejdsløsheden er saa uhyggelig stor, og hvor Fabrikkerne ikke kunne faa noget at bestille, er der Grund til at gøre dette Forsøg. Og de Herrer vide slet ikke, om det Tilskud, som Staten skal yde, bliver effektivt; det er ikke andet end et Spøgelse, de male op for os. Det er der ingen, der ved noget om i Øjeblikket. Vi ville gøre Forsøget for at se, hvorledes den danske Industri kan klare sig ogsaa paa dette Omraade.

Til Slutning vil jeg sige til den ærede Ordfører, at noget mærkeligere end det, han har præsteret her i Dag, har jeg aldrig hørt i Rigsdagen. Han beskylder mig for, at jeg har holdt en beskyttelsesvenlig Tale i 1907, og meddeler, at denne Tale er bleven aftrykt og spredt ud over det hele Land. Jeg har ikke noget imod, at Folk aftrykke mine Taler og sprede dem ud over det hele Land, det maa de gerne gøre, men at Talen er beskyttelsesvenlig, er dog en stærk Paastand. Den ærede Ordfører beviste selv, at den er ikke beskyttelsesvenlig, idet han citerede de samme Linier, som jeg vilde have citeret. Der blev til mig af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) rettet et Spørgsmaal, som gik ud paa, om jeg vilde foretrække danske Lokomotiver fremfor Udlandets, selv om de var noget dyrere, og dertil svarede jeg et bestemt: Nej, det vil jeg ikke foretrække.